

ŠKOLSKÝ ČASOPIS

SLNEČNICA

ZŠ s MŠ LIKAVKA

ROČNÍK:1.

Školský rok:2007/2008

Hádanky

Vtipy

Rozhovory

Príbehy

Milí žiaci, pripravili sme pre Vás pokusné prvé číslo nášho nového školského časopisu , nazvali sme ho SLNEČNICA.

Nie je to dokonalé , je to len pokus.

Preto sa k vám prihovárame, zapojte sa do prípravy ďalšieho, lepšieho čísla.

Príďte s príspevkami a návrhmi,ako zlepšiť ďalšie číslo , ak bude.

K úspechu je potrebná vaša pomoc.Chceme časopis , ktorý by vás zaujal,

pobavil,ktorý by ste radi čítali.Čakáme nových spolupracovníkov , témy,

návrhy aj na nový názov časopisu.

Rozhovor s vedúcou školského úradu Mgr. A. Babicovou

Kde bývate?

Pred niekoľkými rokmi som sa presťahovala z Liptovského Mikuláša do veľmi peknej dediny Liptovskej Štiavničky, čím sa mne a mojej rodine splnilo želanie bývať na dedine.

Koľko máte detí?

Mám jedného syna, ktorý je už dospelý a má svoju rodinu.

Kde ste vyrastali?

Vyrastala som na východe republiky, vo Vranove nad Topľou, kde som prežila veľmi pekné detstvo.

Kde ste študovali?

Po skončení strednej školy som pokračovala v štúdiu na vysokej škole v Prešove, kde som na pedagogickej fakulte študovala matematiku a zemepis.

Ako dlho pôsobíte na našej škole?

Na ZŠ s MŠ v Likavke učím od septembra minulého roka, a to 4 hodiny týždenne matematiku.

Aké bolo vaše zamestnanie predtým, ako ste prišli na našu školu?

Mala som to šťastie, že som robila to, čo som vyštudovala, teda som bola učiteľkou na základnej škole i gymnáziu.

Aké máte záľuby?

To záleží od počasia a ročného obdobia. Keď je pekne, tak pracujem na záhrade, a keď mi to počasie nedovolí a mám voľný čas, tak riešim hlavolamy, logické úlohy, sudoku.

Ako vnímate žiakov tejto školy?

Ako žiakov každej základnej školy s ich radosťami i starosťami.

Je niečo, čo vás na tejto škole milo prekvapilo, upútalo?

Predovšetkým kolektív pracovníkov tejto školy.

Čo by ste zmenili na našej škole, keby to bolo vo vašej moci?

Byť ministrom financií a mať čarovný prútik, to by sa diali zmeny – nové lavice, učebné pomôcky, odborné učebne, ihriská a podobne. Ja takú moc nemám. Ale práve vy, žiaci, môžete prispieť k zmenám i bez finančných prostriedkov. Stačí, ak sa budete doma pripravovať na vyučovanie, písať domáce úlohy doma, nebudete klamať, budete ohľaduplní k spolužiakom a rešpektovať vyučujúcich, nezabudnete sa s úsmevom na tvári pozdraviť. Keby ste to robili všetci, tak to by bola určite veľká zmena.

Tento školský rok ste začali vyučovať matematiku. Neolutovali ste tento krok?

To vôbec nie. Ja mám rada zmeny. Každá zmena je aj skúsenosť.

Keď prižmúrite oči, bude z nás dačo?

Načo prižmurovať oči? Predsa každý má v živote šancu stať sa človekom s veľkým Č, je iba na vás, či ju využijete.

Ďakujeme za rozhovor

Talentárium

Príspevky žiakov ročníkov 1-4

Praha

Vo štvrtok 24.4. 2008 sme si išli po šteniatko do ďalekej Prahy. O 22:53 nám odchádzal vlak. Mamina kúpila lístky do lehátkového kupé, kde sme mohli spať. Na druhý deň ráno som sa zobudila v Prahe. Z vlaku sme išli na zastávku metra. Je to vlak, ktorý jazdí pod zemou. Z metra sme vyšli na zastávku autobusu. V Prahe pršalo, akoby lialo z krhly a my, kým sme zašli na zastávku, tak sme boli celí mokří. Autobus nás odviezol do Kamenných Žehrovíc a tam nás čakala teta Jana, ktorá mala šteniatka. Prišli sme k tete domov a šteniatka spali. Teta vypustila šteniatka, dala im papasť mliečko s piškótami a ja som sa s nimi potom zahrála. Naše šteniatko sa volá Fairy Frances Bohemia Ness. Je to malá čierna guľôčka chlpor. Po troch hodinách sme sa museli poobliekať a odísť domov. Fiby, ako voláme šteniatko, sa rozlúčilo s maminou, sestričkou, bračekom, starou mamou a vydala sa na ďalekú cestu do Likavky. Počas celej cesty spala mne alebo mamine na rukách. Keď sme prišli do Ružomberka (v noci o 22. hodine), tak nás na stanici čakal ocino. Zobral nám veci a ponáhľali sme sa domov. Fiby sa doma napapala, preskúmala celý byt a zaspala. Určite sa jej snívalo o sestričke a bračekoch, či o teplom maminom mliečku, ale aj o tom, aké krásne chvíle s nami a my s ňou zažijeme, ako bude vyhrávať a výstavy súťaže. Ale to je ešte všetko ďaleká budúcnosť...

Malacky

Rada cvičím psov. Dňa 14. až 16. 2008 sme sa zúčastnili cvičenia záchranárskych psov v Malackách. Do Malaciek sme prišli v piatok večer. Vyvenčili a nakrmili sme psíkov, potom sme mali stretnutie s ostatnými členmi cvičenia, kde sme hovorili o programe výcviku na sobotu a nedeľu. V sobotu ráno sme začali cvičením zlaňovania na trenažéri Jakub. Po výdatnom obede šla jedna skupina cvičiť vyhľadávanie v ruinách a druhá do lesa. Po troch hodinách sa obe skupiny vymenili. Nasledovala večera a znova sme sa všetci stretli, a hovorili sme o simulovanom výbuchu muničného skladu, a nočnom vyhľadávaní. Nakoľko mám iba 9 rokov, som sa toho nočného cvičenia nemohla zúčastniť, čo mi bolo trochu ľúto. Všetko som si vynahradila na druhý deň pri cvičení vyhľadávania v lese a v budove. Potom sme išli na obed a čakala nás cesta späť domov do Likavky.

Som veľmi rada, že moji rodičia majú takýto zaujímavý koníček, a že ma do jeho tajov zaučajú. Raz sa chcem venovať výcviku záchranárskych psov, ktorí budú zachraňovať ľudí.

Oba príspevky Monika Adamčiaková, 3.A.

Psík Džony a jeho príbeh

Pani Lujza bola pani, ktorá žila v bohatstve a prepychu. Mala psíka Džonyho. Raz k nej na prázdniny zavítala jej rozmaznaná neter, ktorá Džonyho nenávidela. Preto ho vyhodila na ulicu.

Psík Džony sa túlal mnohé dni. Raz išiel okolo bezdomovec a zobral si ho na ruky. Videl na obojku napísané Džony, „No dobre, budem ťa volať Džony“, povedal Karol a skryl psíka pod kožuch. Keď prišli do Karlovej skrýše, Džony videl len lavičku a pod ňou krabice. „Tak toto je môj skromný príbytok“, povedal Karol. Prišla noc. Karol sa uložil spať a Džonyho si pritúlil k hrudi, aby mu neutiekol. No ráno ho však pod lavičkou nenašiel. Vybral sa ho teda hľadať. Hľadal ho asi hodinu. Vtom však začalo veľmi pršať, išiel teda zmoknutý a zúfalý ku pani Melanovej. Pani Melanová ho pozdravila a pozvala ho do bytu. „Nevideli ste môjho psíka?“, opýtal sa Karol. „Akého psíka?“, opýtala sa pani Melanová. „No, môjho Džonyho.“ „Nevidela som ho, ale poďte dnu, lebo veľmi prší. Nech sa páči, šálka čaju vám pomôže.“ „Ďakujem,“ odvetil Karol. „A vy máte odkiaľ toho psíka?“ opýtala sa pani Melanová. „Našiel som ho,“ odpovedal Karol. Keď sa dážd' utíšil, Karol išiel znovu hľadať Džonyho. Strácal aj poslednú nádej, no zrazu v kríku našiel svojho miláčika. Zobral si ho na ruky a utekal do parku, kde mal svoj príbytok. Prešlo mnoho dní, keď sa zrazu zobudí a na lavičke nájde list od pani Melanovej. Bolo tam napísané: Pán Karol, rozhodla som sa, že môžete u mňa bývať. Zdvihol sa a išiel ku pani Melanovej. Neskôr sa tam aj nast'ahoval.

Bol veľmi šťastný, že na svete sú aj veľmi dobrí ľudia.

Sabína Martonová, 5.A.

DUCHOVIA

Buch. Cvak - cvak.

Posledný zamestnanec školy odchádza. Ešte niekoľko sekúnd je ticho. Aj špendlík by ste počuli spadnúť. Na okne bzučí mucha - a vtom, čo to? Prečo zvoní zvonec? O takomto čase nikdy nezvonilo! Ten zvuk je taký čudný ,zvláštny . Ešte som ho nikdy nikde nepočula.

Niekde na poschodí sa rozleteli dvere. Strach mi zvieria hrdlo , nemôžem kričať , ale prečo som vlastne tu? Kde mám ruky , nohy , svoje telo? Ved' je to škola .Je mi známa. Však je to naša škola! Bojím sa. Cítim , že tu nie som sama. Pomaly kráčam hore schodmi a opatrne vykuknem spoza rohu. Dvere 8.B sú otvorené. Preboha , že by zlodeji? Podídem bližšie , už som v strede chodby a vtom sa všetky dvere otvoria , vychádzajú von , schádzajú aj z vrchných tried , obkolesia ma. Konečne mi dochádza - duchovia. Ups , už ma majú!

„Máš strach?“ opýta sa jeden.

„Mám. "odpoviem tichúčko.

„Ved' preto!“ ozve sa ďalší.

„Do riaditeľne s ňou!“ a už ma tisnú , tlačia.

Neodvážim sa brániť , len poslušne kráčam dole schodmi. Ešte nikdy som nebola taká poslušná.

Už som tu - v riaditeľni. Za stolom pri počítači sedí On. Cítim , že je to šéf , boss , kápo a aj ostaní majú pred ním rešpekt. Stále ťuká do klávesnice , ani na mňa nepozrie , ale hromovým hlasom spustí:

„Už to ďalej takto nejde! Prečo sa neučíš?! Už mám toho dost'! Prečo si vystriekala hasiaci prístroj?! Ved' nehorelo! Zavolajte ducha z kotolne , nech si príde po ňu a nech ju priviaže k peci!"

Obleje ma studený pot a ustráchané zahabkám:

„Ale ja som nič neurobila! Však ja mám samé jednotky! Mňa nemôžete zavrieť do kotolne!"

Odrazu duch odtrhne pohľad od monitora a premeria si ma prekvapeným pohľadom. Potom sa obráti k duchom , ktorí stáli za mnou a zahrní:

„Čo tu robí táto?! Mali ste mi priniesť päťkára Joža! Ani to nie ste schopní! Practe sa mi z očí!"

Duchovia sa okamžite nahrnú ku dverám a náhlivo opúšťajú riaditeľňu. Ja sa nervózne ošijem , pozriem na ducha - riaditeľa, ale ten si znova ťuká do klávesnice a tak rýchlo zdúchnem.

Na chodbe ma už čaká hŕstka duchov a nadšene mi kývajú. Zrazu jeden z nich príde ku mne a podáva mi ruku:

„Je mi to ľúto.“ povie.

Váhavo som zdvihla ruku, že mu ju podám , ale akonáhle som sa ho dotkla , duch sa rozplynul.

Vystrašene som sa pozrela na ostatných duchov , ale tí sa iba usmievali.

„Napíšeme si písomku.“ ozve sa jeden hlbokým hlasom až mi z toho naskočia zimomriavky.

„Prosím?“ opýtam sa , ale to ma už tlačia hore do 7.A.

Sadnem si do prvej lavice a vytiahnem pero a papier. Ale duchovia nesúhlasne krúčia hlavou. Prídu ku mne , zdvihnú ma do vzduchu a hodia do tabule. So zavretými očami očakávam náraz , ale nič sa nedeje. Prekvapene otvorím najskôr jedno oko , potom druhé a vidím , že som v nejakom 3D svete a kolo mňa sa vznášajú čísla. Odrazu sa ozval hlas , ktorý akoby prichádzal zblízka , ale predsa len zďaleka a rozkázal:

„Vypočítaj túto lineárnu rovnicu!“

Vystrašene sa okolo seba rozhliadam a zbadám , že čísla predom mnou sa začínajú formovať do rovnice.....na ktorej som pohorela na skúške.

Meravým krokom pristúpim k rovnici , ktorá sa teraz vznášala asi pol metra nad zemou.

„Tak toto nezvládnem.“ hlesnem zúfalo.

Z ničoho nič sa však začínajú steny približovať. Priestor zostáva už len pre jednu lavicu.

A ony sa približujú čoraz rýchlejšie.....určite ma zadusia....zavriem oči, keď vtom:

„Ľubka , vstávaj! Zmeškáš vyučovanie!“ povie mama a odíde do kuchyne.

Ospalo si pretriem oči a uvedomím si , že to bol len zlý sen.

Len sen.....

Ale tú trojku z matematiky si opravím.

Jakub Pšeno 8.A

LAHKOATLETICKÉ STRETNUTIE LIKAVKA - HLUČÍN

Každé dva roky chodí naša škola na návštevu do Hlučína. Je to tradícia, ktorú začali pred 34 rokmi naši rodičia. Tento rok sa akcie zúčastnilo 24 žiakov od šiestej po deviatu triedu.

Sprievod a dozor nám robili pani učiteľky Jakubcová, Karáseková a pán učiteľ Lastič.

Z Ružomberka sme odcestovali 29. 5. 2008 o 8.30 do Žiliny, kde sme prestúpili na rýchlik do Ostravy. Z Ostravy sme pokračovali autobusom do Hlučína. Keď sme sa konečne dostali ku škole, čakal nás chutný obed a zvedaví kamaráti.

Rozdelili nás k jednotlivým žiakom a ubytovali. Po zoznámení v rodinách sme išli na prechádzku po Hlučíne. Potom sme sa navečerali a išli spať.

Ráno, po príchode do školy, začali naše dlho očakávané preteky v štyroch disciplínach: skok do diaľky, hod kriketovou loptičkou, beh na 60 m, beh na 600 m, chlapci 800m.

Boli sme dosť sklamaní, lebo sa nám nepodarilo získať víťazstvo. Po vyhodnotení sme sa porozchádzali domov a užili si zvyšok posledného dňa.

V sobotu sme sa už tešili domov, ale zároveň nám bolo smutno, že opúšťame kamarátov. Rozlúčili sme sa ešte raz, poďakovali za darčeky a milé prijatie do rodín. Ale budeme mať aspoň na čo spomínať.

Ja budem spomínať napríklad na to, ako som bývala v dome, kde mali dvojmetrového hada. A aj tí ostatní žiaci majú určite plno zážitkov.

Lenka Hlinková 7. A

SuperStar

Dňa 2.6. 2008 sa na našej škole uskutočnilo finále 4. ročníka súťaže Škola hľadá Superstar a Škola hľadá Superspeváčika, kde si zaspievali tí najlepší z najlepších.

Za 1.stupeň : Bibka Martonová, Agátka Solárová, Dominika Brtková a Ivana Švalecová.

Za 2.stupeň : Petra Škulová, Matúš Klačko, Dominika Matzenauerová, Kristína Olešová, Iveta Mintálová a Mirka Luptáková.

Všetci podali vynikajúce výkony, ktoré si zaslúžia obdiv, ale vyhrať môže iba jeden. K určení víťazov prispela aj žiacka porota - vždy 3 dievčatá a 3 chlapci z každej triedy, ktorí mohli podporiť svojho favorita hlasom.

K celkovej super atmosfére prispel aj DJ, ktorý "doprevádzal" finalistov hudbou.

Predstavili sa nám aj minuloročné víťazky, a to piesňou Vietor od Tiny Turner.

A kto po nich prezval pomyselné žezlo?

Za 1.stupeň to bola Bibka Martonová a za starších Kristína Olešová, ktorá sa tejto súťaže zúčastnila už 2-krát a na tretí pokus jej to vyšlo.

Blahoželáme a prajeme veľa výborných speváckych výkonov.

Lubka Bystričanová 7. A

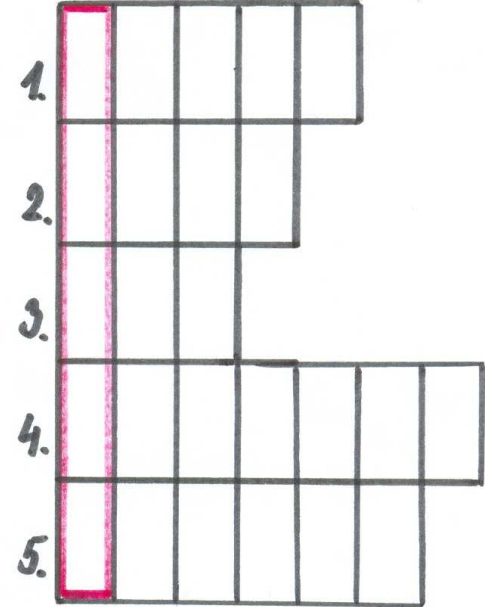
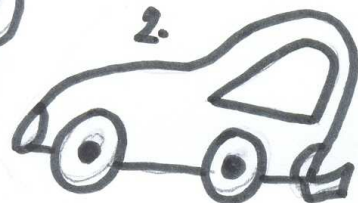
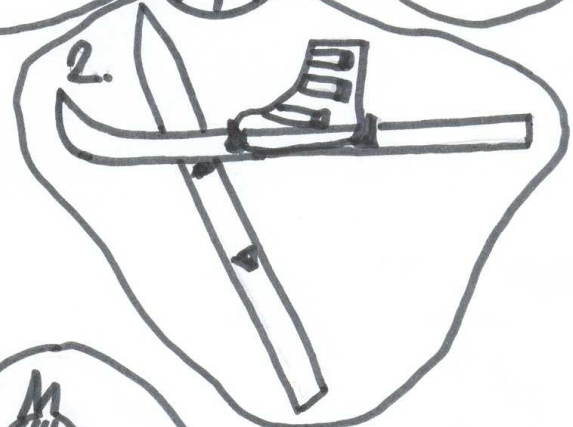
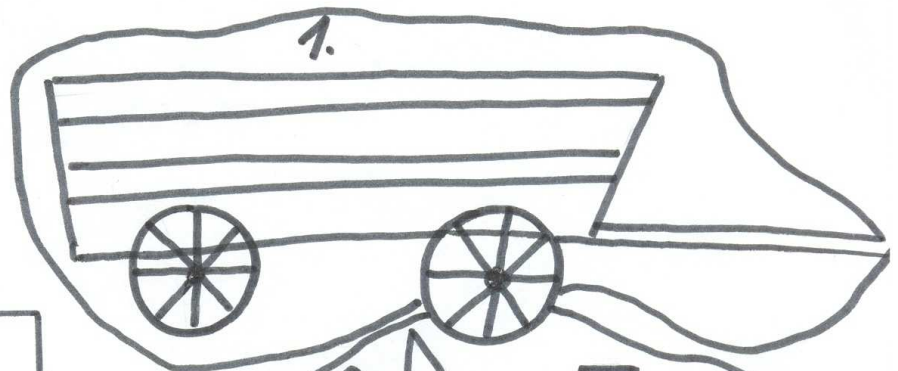
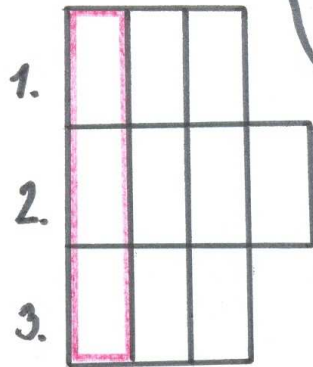
Kapitan

Jack Sparrow

Yo ho !! We are pirates... Jarry!

by Kistha 001

Kristina Kubincová

SUDOKU

8			5	3	6	4	9	7
4	7	9	2	8		6	3	5
5	3	6				2	8	1
9	6	8	4	5	3			2
		3	1		7	8		4
			6	2	8	9	5	3
3	2	1				5	4	8
	8	4		1	5	7	2	9
	9	5	8	4	2			6

1	3				4			
2					6	1	8	
	6	9			2			
	2		5		9			
				6	4	9		
				1		8	6	7
7				8			3	9
4				2		5		
9				3		2		

	8		1					
6					4	8		
3	5	4	2	6		7	9	1
2	9	3		8				4
			7		9			
7				4		9	6	5
8	2	9		5	7	6	1	3
		7	8					9
					6		8	

					6			
		5		8			9	
2			1	9	4	5	7	
5	3						9	
4	8			2	6		5	
			7	5	3		2	
1			5	3		2		
							6	7
						1		

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

sponsored by
macfun.com

Hurááááá, prázdniny !!!!!!!

Časopis pripravili žiaci VII. A triedy – Bystričanová Ľubka, Kocsis Patrik, Mintálová Iveta, Lisičan Marek, Žiak Michael, Hlinková Lenka, Stolár Andrej, Muchová Mária.